

Р. 7
О страненъ часъ нечаканъ,
О часъ на безпощада!
Зълъ духъ сломи надъ ада
Прѣстола Милосърдъ!
А цѣлъ народъ потрѣпва
Прѣдъ жъртвената клада!
Бжди вовѣкъ проклето,
Око на гнѣвъ и смъртъ!

И страшний сждъ настѣпва!
Мракъ цѣлий миръ залива,
Затихватъ стонъ и клетва,
Ридание занѣмя,
Слухтятъ сърца срѣдъ ужасъ,
А млатъ скала разбива,
Плача дочуватъ горѣкъ
На родната земя.

И синкавъ огънь свѣтна
Въ тъмитѣ заехтели,
Понася се разсипанъ
Въ разискрени стрѣли,
И костеритѣ черни
На гибельта запали, —
На цѣлъ народъ осжденъ
Надгробнитѣ факли.